
shrIgaNeshottarashatakam

श्रीगणेशोत्तरशतकम्

Document Information

Text title : Ganesha Uttarashatakam 06-32

File name : gaNeshottarashatakam.itx

Category : ganesha, shataka

Location : doc_ganesha

Author : nIlakaNThashAstri

Proofread by : Gopalakrishnan

Description/comments : See accompanying gaNeshapUrvashatakam, From stotrArNavaH 06-32

Latest update : September 10, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 11, 2021

sanskritdocuments.org

श्रीगणेशोत्तरशतकम्

अेवं सृष्टयवनादीन् अ्रज्माएडानामनेककोटीनाम् ।
कुर्वन् क्रीडावशतो विनायकत्वं विराजसे मुदितः ॥ १ ॥

भौतिकपरमाणूनां पुञ्जञ्जैर्जातं यथा नरशरीरम् ।
अ्रज्माएडात्मविराजो वपुर्द्वि जातं तथैव अ्रज्जुगोलैः ॥ २ ॥

यन्द्राद्या ङपगोलास्तेषु द्वि विम्वम्भरादयो गोलाः ।
सूर्यादिमडागोलाः सुमण्डिद्वीपादयः परमगोलाः ॥ ३ ॥

सर्वावयवसुपूर्णां मातुर्गर्भं यथा शिशुर्भवति ।
अेवं अ्रज्जुविधगोलैः पूर्णावयवं विराट्स्वरूपं तत् ॥ ४ ॥

तस्य विराजो देहे कटयूर्ध्वं शैकविंशतिस्वर्गाः ।
षोढा विभागवन्तस्तेषां मध्ये ङ्य त्व यं परमगोलः ॥ ५ ॥

द्वीपश्चिन्तामणिरिति मूलाधारे विराट्शरीरस्य ।
अ्रज्माएडमध्येदेशे तिष्ठत्वयलः सदा निरालम्बः ॥ ६ ॥

परमात्मकल्पितेषु स्वपथेषु गोला यथा अ्रमन्त्यन्ये ।
न कदापि तथा अ्राम्यति चिन्तामणिरित्ययं परमगोलः ॥ ७ ॥

तत्तद्व्रज्माएडात्मकविराट्समूहो मडाविराड्व्रज्जु ।
तस्य द्वि सवावयवा निषिवैअ्रज्माएडकोटिभिः पूर्णः ॥ ८ ॥

अम्बिलाएडकोटिसमुदयजगदात्मात्मान्मडाविराट्पुरुषः ।
अ्रज्माएडकोटिमध्ये मूलप्रकृतिस्वरूपको द्वीपः ॥ ९ ॥

नाम्ना चिन्तामणिरिति मूलाधारे मडाविराड् रूपे ।
सडसिद्धिबुद्धिरस्मिन् सगुणमडावाङ्मगणपतिर्भवसि ॥ १० ॥

मूलाविद्याप्रतिगतदेवरत्वं द्वि प्लुतप्रणवरूपी ।
विरिश्चिडरिडरविभिस्तेषां शङ्क्यात्मजाद्विभिर्विनुतः ॥ ११ ॥

अेकार्णपत्तनाभिधमूलस्थानं विभाति तन्मध्ये ।
 तत्रापि कल्पवृक्षोद्यानगतोङ्कारमण्डपो भाति ॥ १२ ॥
 सिंहासने हि चिन्तामणिमयसोपानसंयुते तस्मिन् ।
 अेकार्णरगणपतिमहमनिशं ध्यायामि सिद्धिबुद्धियुतम् ॥ १३ ॥
 तत्र मयूरेशादिमूर्तिविशेषान् समन्ततोऽभिगतान् ।
 तस्थक्तिमूर्तिसङ्घितान् सङ्घपरिवारान् समाश्रये सततम् ॥ १४ ॥
 तत्र प्रथमावरणे युवराजव्यक्तगणपतिं वन्दे ।
 गण्डकं ङसगणपतिं भजेऽहमन्यांस्तदीयपरिवारान् ॥ १५ ॥
 अद्भुतरथनावत्यस्तत्र यतुष्पष्टिविधयः सन्ति ।
 तत्तत्स्वथलाधिकारानुसुपगणपाश्च कोटिशः सन्ति ॥ १६ ॥
 नात्रत्यवैभवादीन् शेषोऽपीष्टे यथावदाभ्यातुम् ।
 अत्यल्पबुद्धिविभवः प्रभुर्भवेयं कथं नु वर्णयितुम् ॥ १७ ॥
 अेकार्णपत्तनस्य तु दक्षिणपार्श्वे पुरं वरं भवति ।
 नाम्ना षडर्णपत्तनाज्ञास्थानं स्थलं हि कृत्यानां कार्याणाम् ॥ १८ ॥
 अत्र हि षडर्णरूपी निजशक्तिभ्यां यकास्ति विद्वेशः ।
 तं त्वां नमामि सन्ततं प्रायः प्रागुदितवैभवाद्युतम् ॥ १९ ॥
 निश्चितयतुर्दशभुवनं सप्तमहाद्वीपवसुमतीमध्यम् ।
 लोकालोकवलयितं ब्रह्माण्डमिदं तथाच्यदपि सर्वम् ॥ २० ॥
 गगने षड्योत षव ङ्याण्डः प्रद्योततेऽयमेकैकः ।
 अण्वणुमात्रावयवः परिणतजगदाकृतेः किल महाप्रकृते ॥ २१ ॥
 निम्बिलब्रह्माण्डोपरिभागे स्वानन्दभवनलोकस्ते ।
 अन्वर्थनामधेयो मुद्गलकपिलादियोगिभजनीयः ॥ २२ ॥
 स द्वादशान्तदेशो महाविराजोऽम्बिलाण्डरूपस्य ।
 अैक्षवसागरमध्ये प्रदीप्यते कोटियोजनं विततः ॥ २३ ॥
 कोटिद्विवाकरदीप्तिर्यत्र य पुरुषार्थसम्परिसमाप्तिः ।
 यत्र न पुनरावृत्तिर्यश्च महावाक्यगणपतेर्वसतिः ॥ २४ ॥
 तत्र हि मूलस्थानं शतयोजनविस्तृतायतोत्तुङ्गम् ।
 ओङ्कारवलयरुपाभृतसागरमध्यगं विभाति तव ॥ २५ ॥

तत्र सद्यस्तम्भे चिन्तामणिमण्डपे विचित्रतमे ।
 ओकाक्षरपीठे तव तेजोमयविग्रहं हृदा कलये ॥ २६ ॥
 भवदीयसत्यभागे स्मितवदनां ब्रह्मभावदां दयिताम् ।
 ध्यायामि सिद्धिदेवीं पीताम्बरधारिणीं य जगदम्भाम् ॥ २७ ॥
 कलारकुसुममालां कस्तूरीतिलकविज्वलत्फालाम् ।
 करुणापूर्वाकटाक्षां कनकसवर्णा सद्दक्षां ज्य मोक्षलक्ष्मीं ताम् ॥ २८ ॥
 शशिशेभरां त्रिनयनां सुवर्णसरसीरुडे सुभासीनाम् ।
 भासुरसर्वविभूषणवृन्दां सर्वाङ्गसुन्दरीं वन्दे ॥ २९ ॥
 ध्यायामि बुद्धिदेवीं ब्रह्मज्ञानप्रदयिनीं दयिताम् ।
 भवदीयदक्षभागे धनसारतुषारसन्निभशरीराम् ॥ ३० ॥
 मन्दस्मितमुभयपद्मां मन्दारमुष्णसूनृत्तमालाम् ।
 वन्दारुमधुञ्ज भजन लोलां वन्दारकमुष्णमृग्यपदमूलाम् ॥ ३१ ॥
 कस्तूरिकाविशेषकविलसितनिटिलां गणेशकृतलीलाम् ।
 सिततामरसासीनां त्रिलोचनां चन्द्रशेभरां रुचिराम् ॥ ३२ ॥
 भवतो भवनं परितः प्रथमावरणे विचित्ररत्नानि ।
 क्रीडागानादीनि स्थानानि मनोहराणि सुबहुनि ॥ ३३ ॥
 तत्तत्स्थानानुगुणं गृहीतकमनीयविग्रहविशेषः ।
 सिद्धया बुद्ध्या य युतो विहरसि मुदितस्तदुर्ध्वपरिवारः ॥ ३४ ॥
 कन्दर्पकोटिपरिभूसौन्दर्यञ्जरीतरङ्गिताकाराः ।
 क्रीडागानादिगता मङ्गलमूर्तीश्च मन्मथे मनसि ॥ ३५ ॥
 भवतः कटाक्षवीक्षां प्रतीक्षमाणाश्च किङ्करप्रवराः ।
 आज्ञाकरणप्रवणा अब्यर्णे सन्ति कोटिकोटिगणाः ॥ ३६ ॥
 भवतो हि वामपूर्वे किञ्चिन्मूने मडेन्द्रमणिपीठे ।
 आसीनं युवराज सिद्धिसुताऽव्यक्तगणपतिं वन्दे ॥ ३७ ॥
 दूर्वादलवञ्च्यामलकोमलमूर्तिं निशाकरापीडम् ।
 कन्दर्पसुन्दराङ्गं कौस्तुभचिन्तामणिप्रभादीप्रम् ॥ ३८ ॥
 निजलोकवासिसर्वाभीप्सितविज्ञापनादिवानाम् ।

विज्ञापयति विशेषान् स किल मडावाक्यगणपतेः सविधेभवते ॥ ३९ ॥

भवदीयसन्निधाने तस्मादन्यो न कोऽपि गणवर्गः ।

गन्तुं स्थातुं वापि प्रभवति किमुत प्रभाषणार्थादिविधौ ॥ ४० ॥

अपि थाप्यक्तनिवेदितनिजभक्तजनानुकूलकृत्यानि ।

आकर्णनमात्रादपि सद्यः कर्तुं कृतादरो हि भवान् ॥ ४१ ॥

भवतो हि याम्यपूर्वे स्फाटिकपीठे गुरुं सुभासीनम् ।

अतिसुन्दरं युवानं भुङ्क्तेः सूनुं वि सु लेभनीपाणिम् ॥ ४२ ॥

यूडाशशिप्रकाशं शुद्धस्फटिकप्रभाप्रतीकाशम् ।

गणकं गणकाधीशं ढंसगणेशं नमाम्यमात्ये नमामि सखिवे शम् ॥ ४३ ॥

लोकं देशं ग्रामं ब्रह्माण्डस्थितपरात्मभक्तानाम् ।

पूर्वायश्चितान् गणको धर्मादींश्च स्वपुस्तके लिखति ॥ ४४ ॥

गणकविलेपनमात्रात् सकलान्निजभक्तपुङ्गवाकवितान् ।

प्रणिदापयस्यनल्यान् कामकलापान् सुरादिद्वुरवापान् ॥ ४५ ॥

ब्रह्म मडत्तवगतं गणकं प्राहुः समस्तयोगीन्द्राः ।

यो निबभन्ध ग्रन्थान् गणपतिविषयान् मडेतिहासादीन् ॥ ४६ ॥

ध्यायन्ति ढंसरूपं परमगुरुं यं सडस्रदलपद्मे ।

आसीनं गणकेशं लुदये किल योगिपुङ्गवाः सततम् ॥ ४७ ॥

निभिलब्रह्माण्डस्थितभक्त जनानां छिताछितं वक्तुम् ।

वरदादिकोटिगणपा विकटस्थान्ते वडन्ति सखिवत्वम् ॥ ४८ ॥

अभिलाण्डकोटिनिसदृभक्तानानन्दभवनमानेतुम् ।

आधिकारपदनिचुक्ता आमोदमुष्पा भवन्ति कोटिगणाः ॥ ४९ ॥

त्वदृभक्तिमात्रसुलभानीदृशतत्रत्यसर्वपरिवारान् ।

मनसा नुभो नौन्य नवरतं द्दारीभूतान् भवत्समीपामौ ॥ ५० ॥

त्रिनयनयन्द्रापीडा ब्रह्मानन्दाम्बुधौ भृशं मग्नाः ।

आनन्दभवनभुवने गणपतिसाङ्ग्यभागिनोऽनन्ताः ॥ ५१ ॥

बहुकल्पकोटिकालं भवतः सद्युपासनात् प्रमोदन्ते ।

शुण्डादण्डविराजत्पुण्डाविगलन्मदाम्बुयुतगण्डाः ॥ ५२ ॥

सालोक्यमुक्तिभाजोऽसङ्घ्येयाश्चाभिलाषोऽभक्तजनाः ।
 अवेवं सामीप्यपदप्राप्त्या सुषुभूमभागिनोऽनन्ताः ॥ ५३ ॥
 स्वर्गाद्विवासिनामपि दृष्टासुरबाधशापबाधादिः ।
 प्रारब्धकर्मभोगः कदाचिदपि मातृगर्भवसादिः ॥ ५४ ॥
 आनन्दभवनवासी नैताद्दृगुपद्रवं कदाचिदपि ।
 अनुभवति किं त्वभाषं ब्रह्मानन्दं न द्युःखसम्भिन्नम् ॥ ५५ ॥
 सङ्कल्पमात्रसुलभानाडारविडारकामभोगादीन् ।
 परिहृत्य नित्यतृप्ता नित्यानन्दात्मना मडात्मानः ॥ ५६ ॥
 ज्ञानयोगादिनिष्ठा श्रुवन्मुक्ता गता हि ये तत्र ।
 ब्रह्मविद्यारपरस्ते प्राप्पुरनन्ता विदेहकैवल्यम् ॥ ५७ ॥
 केशाधिकारयुक्ता योगिजना ये तु पूर्वकल्पेषु ।
 ब्रह्माख्युताद्यस्ते विद्यन्ते तत्र कोटिशः परितः ॥ ५८ ॥
 अवतारमूर्तयस्ते सन्ति समन्तात् सलस्रशस्तत्र ।
 तव तत्र तत्रैव मूर्तिमन्तो ज्याम्नायान्ताः स्तुवन्ति मडिमानं तव रूपम् ॥ ५९ ॥
 सर्वारण्यसमेतास्तत्तत्त्वच्छक्तिसिद्धिबुद्धधंशाः ।
 तत्तद्वसरा काल नुगुणाः सन्ति सलस्रं हि मूर्तयस्तत्र ॥ ६० ॥
 धृत्यानवमावराणं विचित्ररूपा विभूतिविभवाधाः ।
 कविवाज्मनसोऽविषयाः सन्ति स्वानन्दभवनलोके ते ॥ ६१ ॥
 अतेभ्यश्च निजेष्यो लोकानुग्राहिमूर्तिभेदेभ्यः ।
 श्रुवन्मुक्ताद्विष्योऽत्रत्यमलदृढयो नमोऽस्तु सर्वेभ्यः ॥ ६२ ॥
 दूरे भवतः पुरतो सिंहासनस्य मूले मूषकराजो विराजते सुतराम् ।
 दस्युशिवान्तर्यामी भुङ्क्ते भोगांश्च सर्वजन्तूनाम् ॥ ६३ ॥
 अव्यक्तगणपतिस्तव सेवार्थं प्राप मूषकाकारम् ।
 भवदीयवाङ्मेष्वपि कुरुते सर्वेष्वनुप्रवेशमयम् ॥ ६४ ॥
 यद्यपि लंसो विलिपति यद्गो वा ननभैरवो दाताः ।
 भवदालये गणपते सततं सेवाङ्गलं हि भक्तेभ्यः ॥ ६५ ॥
 पूर्वं तव सेवार्थं प्रवेशकालेऽस्य मूषकस्य तथा स्यान्ते ।
 न लभेत येदनुज्ञां सेवां क्वलमपि सुदुर्लभं तस्य ॥ ६६ ॥

सेवानभिज्ञमपि मामनीशमन्यादृशोपचारविधौ ।
 यद्गडाद्योऽनुगुल्मन्वेते भवदीयभवनपरिवाराः ॥ ६७ ॥
 तव भक्तकोटिमडिमा वक्तुमशक्योऽत्र मुद्गलः प्रवरः ।
 यच्छिष्याः कपिलाधाः सन्ति यतुष्पष्टिकोटिमित्रसिद्धाः ॥ ६८ ॥
 त्वन्नाममात्रजापा समूलकाषं कषन्ति कलुषाणि ।
 विषडराणसिद्धमन्त्रो जपमात्रादिव विषं निरव शेषम् ॥ ६९ ॥
 कुङ्कुमकर्पूरागरुभृगमदगोरोयनद्वियतगन्धम ।
 यद्भक्ता दधते तद्गस्तु गजास्यं सदास्तु मम स्थिते ॥ ७० ॥
 श्वेतार्कमूलमूर्तिं श्रुवद्गजदन्तमूर्तिमपि भवतः ।
 शोणशिवामपि मनसा प्रवालरत्नादिमूर्तिमपि मडये ॥ ७१ ॥
 दूर्वार्यनमन्त्रजपा व्रतं यतुर्थ्या यदीयचिह्नानि ।
 सिन्दूरधारणार्थं स गण्णध्यक्षः सदास्तु मम शरणम् ॥ ७२ ॥
 दूर्वारहितसपर्या विकृता भवतः कृतापि डेरम्भ ।
 निजशक्तिदत्तबीजद्वयदुष्टा यत् शताङ्कुरा देवी ॥ ७३ ॥
 दुःस्वप्ननाशिनी सा स्वार्थकपापापनोदनैकयतुरा परा ।
 भक्तजनविघ्नहन्त्री दूर्वायां ते ततो मडाप्रीतिः ॥ ७४ ॥
 यद्यपि दूर्वात्रमयी दुर्गाशमा तृण्णात्मना जाता ।
 आराध्य सिद्धिबुद्धी श्वेतलरिदुर्मेदतो द्विधाभूत् सा ॥ ७५ ॥
 दुर्गार्थने तु निन्धा श्लाघ्यतममेवार्थनेऽन्यदेवानाम् ।
 भवतोऽतिश्लाघ्यतमा युग्मत ओडैकविंशतिभ्यां वा ॥ ७६ ॥
 तुलसी नीला देवी वैष्णवमाया गणेशशमा सा ।
 भवतोऽत एव निन्धा अर्धा ग्रहदेवतान्यदेवानाम् ॥ ७७ ॥
 श्वेतार्ककुसुमनिकरैर्मन्दारसुमैस्तथा शमीपत्रैः ।
 भक्तैरर्थितमात्राद्यथातितृप्तिस्तथा न ते क्वापि ॥ ७८ ॥
 श्वेतार्कमूलमणिभिर्मन्दारशमीमयैश्च मणिनिथयैः ।
 प्रथितां किंलाक्षमावां धारयितारः प्रसादपात्रं ते ॥ ७९ ॥
 विजयप्रवालनगरो भौममयूरेशनासिकादीनाम् ।

क्षेत्राणां यात्रायामशक्तमपि मां पुनातु विज्ञेशः ॥ ८० ॥

न मम ज्ञाने निष्ठा योगे वा मन्त्रकर्मनामादौ ।

त्वत्पादाश्रयाणांभामुद्धर संसारतश्च सिद्धिपते ॥ ८१ ॥

निर्वाणदीक्षयाळं न संस्कृतो नापि योगदीक्षाद्यैः ।

सामान्यदीक्षयापि यं पुनीळि बुद्धीश भावनालेशात् ॥ ८२ ॥

मामकृतसुकृतसञ्चयमनुपासितमुष्यदेवतामूर्तिम् ।

केवलभक्तिभलाभ्यां कृतार्थयेथाः स्त्वं कृपापयोराशे ॥ ८३ ॥

छ्छामात्रादाशुमपि मेरुं कुरुषेऽनलं यं सलिलमिव ।

मरुमपि जलधिं भवतो मद्यनिरासे गणेशे को भासः ॥ ८४ ॥

आकस्मिकयसि कामान दुरवापानपि विचित्रयस्यर्थान् ।

सर्वमकिञ्चित्तरमप्यपेक्षसे किञ्चनुग्रहाळं माम् ॥ ८५ ॥

यो देशकालवस्तुभिरपरिच्छिन्नोऽपि लुद्धुलावर्ती ।

प्रेरयति सर्वजन्तूननवरतं तं गणेशमर्हामि ॥ ८६ ॥

कालस्वभावनियतिप्रभृतिममन्यन्त ये जगद्धीजं (ये जगद्धीजमुद् गिरन्ति) ।

अविदन्तस्तव तत्त्वं संसृतिथडे भ्रमन्ति मुख्यन्तः ॥ ८७ ॥

संसृतिधर्मासङ्गी तत्साक्षी त्वं तदानुरूप्येषु ।

उष्यावयङ्गुलदातुस्तव यं न वैषम्यं नापि नैर्गृह्यम् ॥ ८८ ॥

यमुपासोऽस्मिञ्जन्मनि देवं यावच्छरीरलानमडम् ।

प्रेत्य प्रतिपत्स्येऽळं तमेव भावं यं तळतुन्यायात् ॥ ८९ ॥

प्रागुत्पत्तेस्त्वमिदं जगच्च सर्वं स्थितेरवस्थायाम् ।

प्रलयावस्थायां त्वं ध्यायेयं कं कथं त्वदन्यमडम् ॥ ९० ॥

कामतरङ्गाभिळतं गभीरसंसारसागरे मग्नम् ।

विषयग्रहगृहीतं भवाब्धिपोतस्त्वमेव तारय माम् ॥ ९१ ॥

अळु स्रुभ द्रुभमोळरुपप्रपञ्चजालाङ्कुरप्ररोहाळम् ।

भूलाविद्याभीजं दग्धुं नान्यद्विना भवज्ज्ञानम् ॥ ९२ ॥

मायाविलासितमेतत् प्रपञ्चजालं न वस्तुतः किञ्चित् ।

न ङि रज्जुशुक्तिकाटिव्यतिरेकेषास्ति सर्परजताटिः ॥ ९३ ॥

तज्ज्ञानं मे सुखलभं यज्ञतपोदानसाधनाभावात् ।
 त्वद्भक्तिमात्रसाधनमतिदीनं मामनुगृहाण विभो ॥ ९४ ॥
 गन्धर्वनगरकल्पं सर्वं स्वाप्नप्रवृत्तिसदृशञ्च ।
 मायामात्रं मन्ये त्वद्द्व्यतिरिक्तं त्वदेकतानोऽहम् ॥ ९५ ॥
 अग्राह्योऽनिर्देश्योऽयिन्योऽतःक्योऽप्रमेयमहिमा त्वं
 विक्षिप्तचित्तवृत्तिः प्रभवयेयमहं कथं मम ध्याने ॥ ९६ ॥
 भूतभवद्भव्येषु त्वद्द्व्यतिरिक्तः कदापि नासेऽहं नासीय
 त्वद्भावापत्तिस्तु भ्रमापगमनात् सदा त्वदात्माहम् ॥ ९७ ॥
 शङ्खग्राहिकयेद्दृष्ट आत्मेत्युक्तौ श्रुतिस्त्वनीशाना ।
 यकिंता प्रतिपादयति ह्यध्यारोपापवाद्दरीत्या त्वाम् ॥ ९८ ॥
 त्वामेवाहं ज्ञाने त्वदन्यभावाद्भ्रमापगमनाय ।
 त्वद्भावाभावितोऽहं न्यं न भोग्यवर्गञ्च कामये कमपि ॥ ९९ ॥
 लम्बोदर उरभ्य द्वैमातुर दन्तिवदन विनेश ।
 अव्याजदयासिन्धो भक्तपराधीन दीनजनभन्धो ॥ १०० ॥
 भवतानुग्राह्योऽहं संसृतिबन्धाहं प्रमुख्येय ।
 नाल्पेन लोभनीयः विषयानन्दं न यास्मिन्नेयम् ॥ १०१ ॥
 न स्वर्गस्वानन्दं कार्यस्वानन्दमभ्यहं नेहे ।
 आनन्दभवनभीयां तद्विन्देयं विदेहकैवल्यम् ॥ १०२ ॥
 यद्यपि शुद्धाद्वैती भाष्यसुपूजनादिनापि शैवोऽहम् ।
 परमात्मभावितगणपतिभावः कदापि मापैतु ॥ १०३ ॥
 श्रुत्यादिषु प्रसिद्धा गुणगण गणपति विभवा यथावदाभ्याताः ।
 कविसमयसहजसिद्धा वाचोयुक्तिः प्रतायते न मया ॥ १०४ ॥
 यद्यपि गणपतिगुणगणवर्णनमेव प्रधानतः प्रकृतम् ।
 मतविमतनान्तरीयकनिर्गुणानुषङ्गतो ग्रथितम् ॥ १०५ ॥
 अत एव पूर्वमेव प्रतिश्रुतश्लोकशतकतोऽप्यधिका ।
 विनेशस्मिन्नविषयप्रतिपादनतत्पराः कृताः श्लोकाः ॥ १०६ ॥
 एति नीलकण्ठशास्त्री विद्मद्भोपनामवान् विभुधः ।
 शङ्करभगवत्पदस्थापितषट्दर्शनी सुसारङ्गाः ॥ १०७ ॥

गामिषु भवत्सु समदशाधिकपञ्चसदशेषु कलि युगाब्देषु ।
अकरोद्गणेशशतकं तद्गणेशैः स्ववाग्विशुद्ध्यर्थम् ॥ १०८ ॥

तं क्षाम्यन्तु मडान्तो यदि प्रमादप्रयुक्तदोषः स्यात् ।
शुचादियं कृतिर्मे सुचिरं भूयान्मुद्ये य सिद्धिपते ॥ १०९ ॥

संसारदशायामपि भोक्षदशायां तथैकत्रुपत्वम् ।
आत्मन उक्तोऽत एव शान्तं ब्रह्मप्रवादिभिः साङ्ख्यैः ॥ ११० ॥

मीमांसकास्तु कथयन्त्यात्मात्मप्रत्ययेन वेद्ये इति ।
अन्ये त्वन्यं सर्वं न वस्तुतः किन्त्वपक्वसोपानम् ॥ १११ ॥

विगतद्वैताभासो वेदान्तरविषयवृत्तिहीनोऽडम् ।
त्वदूपचित्तवृत्तिः किन्न भवेयं सदा त्वदाकारः ॥ ११२ ॥

निरतिशयान्दान्मात्मभवत्स्वरूपे मलापयोरशौ ।
विषयानन्दो नार्हति भिन्द्शततमांशमात्रमपि भवितुम् ॥ ११३ ॥

॥ इति श्रीविद्भद्रबोपनामकेन वैयाकरणाशिरोमणिना वैदिकषट्दर्शनीसारवेदिना
नीलकण्ठशास्त्रिणा विरचितं गणेशोत्तरशतकं समाप्तम् ।

Proofread by Gopalakrisnan

—
shrIgaNeshottarashatakam

pdf was typeset on September 11, 2021

—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

